II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2020/1044

av den 8 maj 2020

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 vad gäller värden för global uppvärmningspotential och inventeringsriktlinjerna och vad gäller unionens inventeringssystem och om upphävande av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 666/2014

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 ([1]), särskilt artikel 26.6 b och artikel 37.7, och

av följande skäl:

(1) Den mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 ([2]) innehåller regler för övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp inom ramen för klimatpolitiken. Bestämmelserna i den mekanismen är helt integrerade i förordning (EU) 2018/1999, som upphäver förordning (EU) nr 525/2013 från och med den 1 januari 2021. Inom ramen för denna mekanism är det nödvändigt att anta värden för global uppvärmningspotential och ange inventeringsriktlinjerna.

(2) När det gäller den globala uppvärmningspotentialen inrättades vid det första mötet i partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), i dess funktion som partsmöte för 2015 års Parisavtal om klimatförändringar efter den 21:a partskonferensen för UNFCCC (nedan kallat *Parisavtalet*), ett gemensamt mått för omvandling av växthusgaser till koldioxidekvivalenter för rapportering av växthusgasinventeringar. Det gemensamma måttet baseras på de värden för global uppvärmningspotential som anges i den femte utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) ([3]). Värdena för global uppvärmningspotential bör ta hänsyn till det gemensamma måttet.

([1]) EUT L 328, 21.12.2018, s. 1.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

([3]) Kolumnen ”GWP 100-year” i tabell 8.A.1 i tillägg 8 A till rapporten ”Climate Change 2013: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change”, s. 731; finns på https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar5/.

(3) Riktlinjerna för växthusgasinventeringen bör specificeras i enlighet med den internationella utvecklingen. Utöver 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser bör medlemsstaterna och kommissionen ta hänsyn till de former, förfaranden och riktlinjer för det transparensramverk för åtgärder och stöd som avses i artikel 13 i Parisavtalet och som anges i bilagan till beslut 18/CMA.1 från partskonferensen för UNFCCC i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (beslut 18/CMA.1). Dessutom uppmuntras medlemsstaterna att använda 2013 års tillägg till 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser: Våtmarker.

(4) För att säkerställa kvaliteten på unionens inventering bör ytterligare mål för unionens kvalitetssäkring och kvalitetskontrollprogram fastställas.

(5) För att säkerställa att unionens inventering i den mening som avses i beslut 18/CMA.1 är fullständig är det nödvändigt att fastställa vilka metoder och uppgifter som ska användas av kommissionen vid utarbetande av uppskattningar av data som saknas i en medlemsstats inventering i enlighet med artikel 37.5 i förordning (EU) 2018/1999.

(6) För att säkerställa att unionens inventering inkommer i tid, är transparent, korrekt, konsistent, jämförbar och fullständig är det nödvändigt att specificera innehållet i de inledande kontroller som utförs av de växthusgasinventeringsdata som lämnas in av medlemsstaterna. Bedömningen av riktigheten som en del av de inledande kontrollerna bör säkerställa att medlemsstaterna inte systematiskt över- eller underskattar de faktiska utsläppen och upptagen inom unionens nyckelkategorier. Eftersom rapporteringen av utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF-sektorn) är en integrerad del av rapporteringen av växthusgasinventeringen och eftersom LULUCF-sektorn inkluderas i klimatmålet för 2030, bör de inledande kontrollerna inom LULUCF-sektorn anpassas till de som genomförs inom andra sektorer. Inom LULUCF-sektorn kan rapporterade aktivitetsdata om markanvändning och förändrad markanvändning jämföras med information från unionens och medlemsstaternas program och undersökningar, såsom Copernicus och Lucas.

(7) Uppskattningarna för att komplettera de nationella inventeringsdata som saknas för att sammanställa unionens inventering utarbetas i enlighet med riktlinjerna för växthusgasinventeringar. Dessa uppskattningar kan inte fastställas utan tillämpning av värden för den globala uppvärmningspotentialen av växthusgaser. Eftersom bestämmelserna för global uppvärmningspotential, inventeringsriktlinjer och unionens inventeringssystem är innehållsmässigt kopplade till varandra är det lämpligt att inkludera dem alla i en enda delegerad förordning.

(8) För att säkerställa överensstämmelse med tillämpningsdatumet för de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2018/1999 bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2021.

(9) I enlighet med artiklarna 57 och 58 i förordning (EU) 2018/1999 ska förordning (EU) nr 525/2013 upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021, med undantag för artikel 7 i den förordningen, som ska tillämpas på rapporter som innehåller uppgifter från åren 2018, 2019 och 2020. Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 666/2014 ([4]) bör därför upphöra att gälla den 1 januari 2021, utom artiklarna 6 och 7 som bör fortsätta att ha verkan för de rapporter som innehåller de uppgifter som krävs för åren 2019 och 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på de rapporter som medlemsstaterna lämnar in och som innehåller de uppgifter som krävs för 2021 och framåt.

Artikel 2

Global uppvärmningspotential

Medlemsstaterna och kommissionen ska använda de värden för global uppvärmningspotential som förtecknas i bilaga I till denna förordning för att fastställa och rapportera data från växthusgasinventeringar i enlighet med artikel 26.3, 26.4 och 26.5 i förordning (EU) 2018/1999.

([4]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 666/2014 av den 12 mars 2014 om fastställande av väsentliga krav på unionens inventeringssystem och beaktande av förändringar i den globala uppvärmningspotentialen och internationellt överenskomna inventarieriktlinjer i enlighet med Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 179, 19.6.2014, s. 26).

Artikel 3

Riktlinjer för växthusgasinventeringar

Medlemsstaterna och kommissionen ska fastställa de växthusgasinventeringar som avses i artikel 26.3, 26.4 och 26.5 i förordning (EU) 2018/1999 i enlighet med följande:

a) 2006 års riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser från mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC).

b) Former, förfaranden och riktlinjer för det transparensramverk för åtgärder och stöd som avses i artikel 13 i Parisavtalet och som anges i bilagan till beslut 18/CMA.1 av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (nedan kallat *beslut 18/CMA.1*).

Artikel 4

Mål för kvalitetssäkring och kvalitetskontrollprogram

1. Kommissionen ska förvalta, upprätthålla och kontinuerligt försöka förbättra unionens växthusgasinventeringssystem baserat på följande mål för kvalitetssäkring och kvalitetskontrollprogram:

a) Att unionens växthusgasinventering slutförs, när så är relevant, genom tillämpning av det förfarande som anges i artikel 37.5 i förordning (EU) 2018/1999, i samråd med den berörda medlemsstaten.

b) Att unionens växthusgasinventeringssystem ger en genomsynlig aggregering av medlemsstaternas utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor samt översikter över metodbeskrivningar för unionens nyckelkategorier och på ett transparent sätt återspeglar hur medlemsstaternas utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor bidrar till unionens växthusgasinventering.

c) Att unionens sammanlagda utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor under ett givet rapporteringsår är lika med summan av medlemsstaternas utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor så som detta rapporteras i enlighet med artikel 26.3, 26.4 och 26.5 i förordning (EU) 2018/1999 för samma år.

d) Att unionens växthusgasinventering innehåller en konsistent tidsserie för utsläpp från källor och upptag i sänkor för alla inrapporterade år.

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska, när så är möjligt, förbättra jämförbarheten mellan nationella växthusgasinventeringar genom att eftersträva synergi mellan metoder, aktivitetsdata, förklaringskoder och fördelning av utsläpp från källor och upptag i sänkor i medlemsstaterna, när så är lämpligt.

3. Målen för kvalitetssäkring och kvalitetskontrollprogram i unionens inventering ska komplettera de mål för kvalitetssäkring och kvalitetskontrollprogram som medlemsstaterna genomför.

4. Medlemsstaterna ska garantera kvaliteten på de aktivitetsdata, emissionsfaktorer och andra parametrar som de använder i sina nationella inventeringar av växthusgaser.

Artikel 5

Komplettering av dataluckor

1. Kommissionens uppskattningar för att komplettera de inventeringsdata som en medlemsstat har lämnat in enligt vad som avses i artikel 37.5 i förordning (EU) 2018/1999 ska vara baserade på följande metoder och data:

a) Om en medlemsstat under det föregående rapporteringsåret har lämnat in en konsistent tidsserie av uppskattningar för den relevanta källkategorin och

i) medlemsstaten har lämnat in en approximativ växthusgasinventering för år X-1 i enlighet med artikel 26.2 i förordning (EU) 2018/1999, som innehåller den saknade uppskattningen – uppskattningar baserade på datan från den approximativa växthusgasinventeringen,

ii) medlemsstaten inte har lämnat in en approximativ växthusgasinventering för år X-1 i enlighet med artikel 26.2 i förordning (EU) 2018/1999, men unionen har uppskattat approximativa utsläpp av växthusgaser för år X-1 för den medlemsstaten i enlighet med artikel 26.2 i förordning (EU) 2018/1999 – uppskattningar baserade på datan från unionens approximativa växthusgasinventering,

iii) användning av datan från den approximativa växthusgasinventeringen för den medlemsstaten inte är möjlig eller kan leda till en ytterst inkorrekt uppskattning, för saknade uppskattningar i energisektorn – uppskattningar baserade på den energistatistik som erhålls i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 ([5]),

iv) användning av data från den approximativa växthusgasinventeringen inte är möjlig eller kan leda till en ytterst inkorrekt uppskattning, för saknade uppskattningar inom andra sektorer än energisektorn – uppskattningar baserade på uppskattningsmetoder som är förenliga med de tekniska råd om komplettering av dataluckor som anges i avsnitt 2.2.3 i 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser (vol. 1), där så är lämpligt med hjälp av europeisk statistik.

b) Om en uppskattning av utsläpp från källa eller upptag i sänka för den relevanta kategorin under tidigare år varit föremål för tekniska korrigeringar enligt artikel 38.2 d i förordning (EU) 2018/1999 i den senaste granskningen före inlämningen, och den berörda medlemsstaten inte har lämnat in en reviderad uppskattning – uppskattningar baserade på den metod som används av den tekniska expertgruppen för att beräkna den tekniska korrigeringen.

c) Om en konsistent tidsserie av rapporterade uppskattningar för den relevanta källkategorin inte finns tillgänglig – uppskattningar baserade på uppskattningsmetoder som är förenliga med de tekniska råd om komplettering av dataluckor som anges i avsnitt 2.2.3 i 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser (vol. 1).

2. Senast den 31 mars under rapporteringsåret ska kommissionen i samråd och nära samarbete med den berörda medlemsstaten utarbeta de uppskattningar som avses i punkt 1.

3. Den berörda medlemsstaten ska använda de uppskattningar som avses i punkt 1 för inlämning av nationella inventeringar till UNFCCC:s sekretariat i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 6

Inledande kontroller

De inledande kontroller som kommissionen utför i enlighet med artikel 37.4 i förordning (EU) 2018/1999 får omfatta följande:

a) En bedömning av huruvida alla kategorier som krävs enligt de former, förfaranden och riktlinjer för det transparensramverk för åtgärder och stöd som avses i artikel 13 i Parisavtalet som anges i bilagan till beslut 18/CMA.1 och alla de växthusgaser som avses i bilaga V till förordning (EU) 2018/1999 rapporteras av medlemsstaten.

b) En bedömning av huruvida tidsserierna för utsläpp från källor och upptag i sänkor är konsistenta.

c) En bedömning av om medlemsstaternas implicita emissionsfaktorer (implied emission factors, IEF) är jämförbara med beaktande av IPCC:s standardfaktorer för olika nationella förhållanden.

d) En bedömning av användningen av förklaringskoden ej uppskattade (NE – not estimated) i fall då metoder enligt IPCC:s nivå 1 finns tillgängliga och om användningen av koden inte är motiverad i enlighet med punkt 32 i bilagan till beslut 18/CMA.1.

e) En analys av omräkningar som gjorts för inlämningen av växthusgasinventeringen, inklusive om omräkningarna är baserade på metodförändringar.

f) En jämförelse mellan de verifierade växthusgasutsläpp som rapporterats enligt EU:s system för handel med utsläppsrätter och de utsläpp av växthusgaser som rapporterats enligt artikel 26.3 i förordning (EU) 2018/1999.

g) En jämförelse mellan resultaten från Eurostats referensbaserade tillvägagångssätt och medlemsstatens referensbaserade tillvägagångssätt.

h) En jämförelse mellan resultaten från Eurostats sektorbaserade tillvägagångssätt och medlemsstatens sektorbaserade tillvägagångssätt.

i) En bedömning av huruvida medlemsstaten har tagit hänsyn till anmärkningar från unionens tidigare inledande kontroller och granskningar samt rekommendationer från UNFCCC:s granskningar.

j) En bedömning av korrektheten av medlemsstaternas uppskattningar av utsläpp från källor och upptag i sänkor för unionens nyckelkategorier.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1).

k) En bedömning av transparensen och fullständigheten i de metodbeskrivningar som medlemsstaterna rapporterar för unionens nyckelkategorier.

l) En bedömning av övervakning och rapportering av utsläpp från källor och upptag i sänkor inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF-sektorn) i enlighet med del 3 i bilaga V till förordning (EU) 2018/1999, inbegripet tilldelning av nyckelkategorier, tillämpad nivåmetod, och en jämförelse av rapporterade aktivitetsdata avseende markanvändning och förändrad markanvändning med information som härrör från unionens och medlemsstaternas program och undersökningar.

Artikel 7

Upphävande

Delegerad förordning (EU) nr 666/2014 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021, med förbehåll för övergångsbestämmelsen i artikel 8 i den här förordningen.

Artikel 8

Övergångsbestämmelse

Genom undantag från artikel 7 i denna förordning ska artiklarna 6 och 7 i delegerad förordning (EU) nr 666/2014 fortsätta att ha verkan för de rapporter som innehåller de uppgifter som krävs för åren 2019 och 2020.

Artikel 9

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 maj 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

GLOBAL UPPVÄRMNINGSPOTENTIAL

Akronym, trivialnamn eller kemiskt namn	Global uppvärmningspotential
Koldioxid (CO_2)	1
Metan (CH_4)	28
Dikväveoxid (N_2O)	265
Svavelhexafluorid (SF_6)	23 500
Kvävetrifluorid (NF_3)	16 100
Fluorkolväten (HFC):	
HFC-23 CHF_3	12 400
HFC-32 $CH2F_2$	677
HFC-41 CH_3F	116
HFC-125 CHF_2CF_3	3 170
HFC-134 CHF_2CHF_2	1 120
HFC-134a CH_2FCF_3	1 300
HFC-143 CH_2FCHF_2	328
HFC-143a CH_3CF_3	4 800
HFC-152 CH_2FCH_2F	16
HFC-152a CH_3CHF_2	138
HFC-161 CH_3CH_2F	4
HFC-227ea CF_3CHFCF_3	3 350
HFC-236cb $CF_3CF_2CH_2F$	1 210
HFC-236ea $CF_3CHFCHF_2$	1 330
HFC-236fa $CF_3CH_2CF_3$	8 060
HFC-245fa $CHF_2CH_2CF_3$	858
HFC-245ca $CH_2FCF_2CHF_2$	716
HFC-365mfc $CH_3CF_2CH_2CF_3$	804
HFC-43-10mee $CF_3CHFCHFCF_2CF_3$ eller ($C_5H_2F_{10}$)	1 650
Perfluorkarboner (PFC):	
PFC-14, Perfluorometan, CF_4	6 630
PFC-116, Perfluoroetan, C_2F_6	11 100
PFC-218, Perfluoropropan, C_3F_8	8 900
PFC-318, Perfluorocyklobutan, c-C_4F_8	9 540
Perfluorocyklopropan, c-C_3F_6	9 200
PFC-3-1-10, Perfluorobutan, C_4F_{10}	9 200
PFC-4-1-12, Perfluoropentan, C_5F_{12}	8 550
PFC-5-1-14, Perfluorohexan, C_6F_{14}	7 910
PFC-9-1-18, $C_{10}F_{18}$	7 190